IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2008/55/EK IRÁNYELVE

(2008. május 26.)

az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. és 94. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

mivel:

(1) Az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelvet [3] több alkalommal jelentősen módosították [4]. Az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

(2) Tény, hogy a behajtásra vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek nemzeti területen történő alkalmazása önmagában a belső piac működésének akadályát jelenti. Ez a helyzet gátolja, hogy a Közösség szabályait teljes mértékben és kellően alkalmazzák, különösen a közös agrárpolitika területén, és ez elősegíti a csalást.

(3) A Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeit sértő és a belső piacot fenyegető csalások elterjedése miatt kialakuló veszélyt meg kell előzni, valamint a belső piac versenyképességét és pénzügyi semlegességét jobban meg kell védeni.

(4) Ezért a behajtás érdekében szükséges a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó közös szabályok létrehozása.

(5) Ezeknek a szabályoknak az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap teljes vagy részleges finanszírozási rendszerének részét képező különböző intézkedésekből eredő követelések behajtására, a lefölözések és egyéb vámok, valamint a behozatali és kiviteli vámok behajtására, a hozzáadottérték-adóra, valamint a harmonizált jövedéki adóra (a dohánygyártmányra, az alkoholra és alkoholtartalmú italokra, az ásványolajra), a jövedelem- és tőkeadókra és a biztosítási díjakra kiszabott adókra szintén vonatkozniuk kell. A szabályok az ilyen követelésekkel járó díjak, igazgatási büntetések, illetve bírságok és kamat behajtására is vonatkoznak, a büntetőjogi szankciók kivételével.

(6) A kölcsönös segítségnyújtásnak a következőkből kell állnia: a megkeresett hatóság egyrészről köteles ellátni a megkereső hatóságot azzal az információval, amelyre az utóbbinak szüksége van ahhoz, hogy a székhelye szerinti tagállamban felmerülő követeléseit behajtsa, kézbesíteni köteles az adós részére az említett tagállamból eredő követelésre vonatkozó okiratot, valamint a megkereső hatóság kérésére be kell hajtania a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamban felmerült követeléseket.

(7) A segítségnyújtás e különböző formáit a megkeresett hatóság a székhelye szerinti tagállam ezen kérdéseket szabályozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései szerint eljárva biztosítja.

---

[1] 2007. június 19-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

[2] HL C 93., 2007.4.27., 15. o.

[3] HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv. Az irányelv eredeti címe: „A Tanács 1976. március 15-i 76/308/EGK irányelve az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből és a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös jogsegélyről”. Ezt a 79/1071/EGK irányelv (HL L 331., 1979.12.27., 10. o.), a 92/12/EGK irányelv (HL L 76., 1992.3.23., 1. o.) és a 2001/44/EK irányelv (HL L 175., 2001.6.28., 17. o.) módosította.

[4] Lásd a I. melléklet A. és B. részét.

(8) Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyeket a megkereső hatóság köteles teljesíteni a segítségnyújtás iránti megkeresés előterjesztésekor, és körül kell határolni azokat a körülményeket, amelyek esetén a megkeresett hatóság visszautasíthatja a jogsegélyt.

(9) A behajtás iránti megkeresések tárgyát képező követelések eredményesebb behajtásának elősegítése érdekében a szóban forgó végrehajtható okirat úgy tekintendő, mintha az annak a tagállamnak az okirata lenne, amelyben a megkeresett hatóság székhelye található.

(10) Abban az esetben, ha a megkeresett hatóság a követelés behajtásakor a megkereső hatóság nevében jár el, képesnek kell lennie arra, hogy az adósnak fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezzen, amennyiben ezt a székhelye szerinti tagállamban hatályban lévő rendelkezések lehetővé teszik és a megkereső hatóság ehhez hozzájárul. Ilyen fizetési könnyítések esetén kamatokat szintén át kell utalni a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamnak.

(11) A megkereső hatóság megalapozott kérésére a megkeresett hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy a megkereső tagállamban felmerülő követelések behajtását biztosító, biztosító intézkedéseket hozzon, amennyiben ezt a székhelye szerinti tagállamban hatályban lévő rendelkezések lehetővé teszik. Az ilyen követelések nem szükségszerűen részesülnek abban a kedvezményes bánásmódban, amit a hasonló követelések élveznek a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban.

(12) Lehetséges, hogy a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállamban a behajtási eljárás során a követeléssel összefüggésben vagy az annak végrehajtását lehetővé tevő és a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamban kiállított okirat ellen az érintett személy jogorvoslati kérelmet terjeszthet elő. A megkereső hatóság ettől eltérő kérelmének kivételével, az ilyen esetekre meg kell határozni, hogy az érintett személynek jogorvoslati kérelmét a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállam illetékes szerve elé kell terjesztenie, illetve a megkeresett hatóságnak a fenti szerv döntéséig fel kell függesztenie minden, általa megkezdett végrehajtási eljárást.

(13) Rögzíteni kell, hogy a behajtással kapcsolatos kölcsönös segítségnyújtás folyamán átadott okiratok és információk más célra nem használhatók.

(14) A követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtást nem lehet – bizonyos esetek kivételével – igénybe venni pénzügyi előnyök vagy eredményérdekeltség céljából, de a tagállamoknak képeseknek kell lenniük egymás között visszatérítési módozatok kialakítására, amennyiben a behajtásnál valamilyen különleges probléma lép fel.

(15) Ez az irányelv nem csorbítja a kétoldalú vagy többoldalú egyezmények, illetve megállapodások keretében az egyes tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtást.

(16) Az ezen határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell meghozni.

(17) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet C. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv meghatározza azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseibe beépítendő szabályokat, amelyek minden tagállamban biztosítják a 2. cikkben említett és egy másik tagállamban felmerült követelések behajtását.

2. cikk

Az irányelvet minden olyan követelésre alkalmazni kell, amely a következőkre vonatkozik:

a) az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) teljes vagy részleges finanszírozási rendszerének részét képező visszatérítések, intervenciók vagy egyéb intézkedések, amelyek magukban foglalják az e tevékenységekkel kapcsolatosan behajtandó összegeket;

b) a cukorágazat piacának közös szervezése keretében alkalmazott lefölözések és egyéb díjak;

c) behozatali vámok;

d) kiviteli vámok;

e) hozzáadottérték-adó;

f) jövedéki adó:

i. a dohánygyártmányra;

ii. az alkoholra és alkoholtartalmú italokra;

iii. az ásványolajra;

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

g) jövedelem- és tőkeadók;

h) biztosítási díjakra kiszabott adók;

i) valamint az a)–h) pontokban említett követelésekkel összefüggő kamatok, igazgatási pénzbüntetések és pénzbírságok, illetve költségek, kivételt képeznek azonban a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam hatályban lévő törvényei szerinti büntetőjogi szankciók.

Ezen irányelvet olyan azonos vagy hasonló adókkal kapcsolatos követelésekre is alkalmazni kell, amelyek a 3. cikk 6. pontjában említett biztosítási díjakra kiszabott adókat kiegészítik vagy helyettesítik. Az ilyen adók hatálybalépéséről a tagállamok illetékes hatóságai értesítik egymást és a Bizottságot.

3. cikk

Ebben az irányelvben:

1. „a megkereső hatóság”: a tagállam azon illetékes hatósága, amely a 2. cikkben említett követeléssel kapcsolatban segítségnyújtás iránti megkereséssel él;

2. „a megkeresett hatóság”: a tagállam azon illetékes hatósága, amelyhez a segítségnyújtás iránti megkeresést intézték;

3. „behozatali vámok”: az áruk behozatalakor fizetendő vámok és az azokkal azonos hatású díjak, illetve a közös agrárpolitika vagy a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes termékekre alkalmazandó különleges rendelkezések alapján megállapított behozatali terhek;

4. „kiviteli vámok”: az áruk kivitelekor fizetendő vámok és az azokkal azonos hatású díjak, illetve a közös agrárpolitika vagy a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes termékekre alkalmazandó különleges rendelkezések alapján megállapított kiviteli terhek;

5. „jövedelem- és tőkeadók”: a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv ([1]) 1. cikkének (3) bekezdésében felsorolt adók, az említett irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben;

6. a „biztosítási díjakra kiszabott adók” a következők:

a)	Belgiumban:	i. taxe annuelle sur les contrats d'assurance
		ii. jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten
b)	Dániában:	i. afgift af lystfartøjsforsikringer
		ii. afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
		iii. stempelafgift af forsikringspræmier
c)	Németországban:	i. Versicherungssteuer
		ii. Feuerschutzsteuer
d)	Görögországban:	i. Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε)
		ii. Τέλη Χαρτοσήμου
e)	Spanyolországban:	impuesto sobre las primas de seguros
f)	Franciaországban:	taxe sur les conventions d'assurances
g)	Írországban:	levy on insurance premiums
h)	Olaszország:	imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 1967.10.29. n° 1216
i)	Luxembourgban:	i. impôt sur les assurances
		ii. impôt dans l'intérêt du service d'incendie
j)	Máltán:	taxxa fuq dokumenti u trasferimenti
k)	Hollandiában:	assurantiebelasting
l)	Ausztriában:	i. Versicherungssteuer
		ii. Feuerschutzsteuer
m)	Portugáliában:	imposto de selo sobre os prémios de seguros

([1]) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb a 2006/98/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 129. o.) módosított irányelv.

n)	Szlovéniában:	i. davek od prometa zavarovalnih poslov
		ii. požarna taksa
o)	Finnországban:	i. eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier
		ii. palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
p)	az Egyesült Királyságban:	insurance premium tax (IPT).

4. cikk

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság minden olyan információt beszerez, amely a megkereső hatóság számára hasznos lehet követelésének behajtásában.

Ezen információk megszerzése érdekében a megkeresett hatóság él azon hatáskörével, amelyet számára a székhelye szerinti tagállamban felmerülő hasonló követelések behajtására vonatkozó törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések biztosítanak.

(2) Az információkérés tartalmazza annak a személynek, akit a kért információ érint, a nevét és címét, valamint minden egyéb azonosítását szolgáló olyan lényeges adatot, amelyhez a megkereső hatóság rendes körülmények között hozzáférhet, valamint a követelés természetét és összegét, amelyre a kérés vonatkozik.

(3) A megkeresett hatóság nem köteles olyan információt szolgáltatni:

a) amelyet a székhelye szerinti tagállamban felmerülő hasonló követelés behajtásának céljából nem tudna beszerezni;

b) amely kereskedelmi, ipari vagy szakmai titkokat fedne fel; vagy

c) amelynek feltárása a közérdeket sértené vagy ellentétes volna azzal.

(4) A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot az információkérés visszautasításának okáról.

5. cikk

(1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérésére és a székhelye szerinti tagállamban a hasonló okiratok és határozatok kézbesítésére vonatkozó hatályban levő jogszabályok szerint eljárva a címzett részére kézbesít minden olyan okiratot és határozatot, ideértve a jogi természetűeket is, amelyek a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamból származnak, és amelyek a követelésre vagy annak behajtására vonatkoznak.

(2) A kézbesítési megkeresés tartalmazza az érintett címzett nevét és címét, valamint minden egyéb azonosítását szolgáló olyan lényeges adatot, amelyhez a megkereső hatóság rendes körülmények között hozzáférhet, a kézbesítendő okirat vagy határozat természetét és tárgyát, amennyiben szükséges, az adós nevét és címét, valamint minden egyéb azonosítását szolgáló olyan lényeges adatot, amelyhez a megkereső hatóság rendes körülmények között hozzáférhet és azt a követelést, amelyre az okirat vagy határozat vonatkozik, valamint minden egyéb hasznos információt.

(3) A megkeresett hatóság azonnal értesíti a megkereső hatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket annak kérésére a kézbesítés érdekében tett, mindenekelőtt pedig arról az időpontról, amikor az okiratot vagy a határozatot a címzetthez továbbította.

6. cikk

A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság a székhelye szerinti tagállamban felmerülő hasonló követelések behajtására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően behajtja azokat a követeléseket, amelyek végrehajtható okirat tárgyát képezik.

Ennek érdekében minden olyan követelés, amelyre vonatkozóan behajtás iránti megkeresést terjesztettek elő, annak a tagállamnak a követeléseként kezelendő, amelyben a megkeresett hatóság székhelye található, kivéve azokat az eseteket, amelyekre a 12. cikk vonatkozik.

7. cikk

(1) A megkereső hatóságnak a megkeresett hatósághoz intézett, a követelés behajtása iránti megkereséshez csatolnia kell a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban kibocsátott végrehajtható okirat hivatalos vagy hitelesített másolatát, és szükség esetén a behajtáshoz szükséges egyéb okiratok eredeti példányát vagy hitelesített másolatát.

(2) A megkereső hatóság csak a következő esetekben kérheti a követelések behajtását:

a) a követeléssel összefüggésben és/vagy a végrehajtható okirat ellen nem nyújtottak be jogorvoslati kérelmet a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban, kivéve azokat az eseteket, ahol a 12. cikk (2) bekezdésének második albekezdését alkalmazzák;

b) a megkereső hatóság a székhelyéül szolgáló tagállamban már megkísérelte a végrehajtási eljárást az (1) bekezdésben említett okiratok alapján, azonban a foganatosított cselekmények nem eredményezik a követelés teljes összegének kiegyenlítését.

(3) A behajtás iránti kérelem a következőket tartalmazza:

a) név, cím, valamint minden olyan lényeges adat, amely az érintett személy és/vagy a vagyontárgyait birtokló harmadik személy azonosításához szükséges;

b) név, cím, valamint minden olyan lényeges adat, amely a megkereső hatóság azonosításához szükséges;

c) utalás a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban kibocsátott, végrehajtható okiratra;

d) a követelés típusa és összege, beleértve a főkövetelést, kamatot, valamint egyéb büntetéseket, bírságokat és költségeket mindkét hatóság székhelyéül szolgáló tagállamok pénznemében kifejezve;

e) a végrehajtható okiratnak a megkereső és/vagy a megkeresett hatóság által a címzett részére történő kézbesítésének dátuma;

f) a végrehajtáshoz való jog megnyíltának és elévülésének időpontja a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban hatályban levő törvények szerint;

g) minden egyéb lényeges információ.

A behajtás iránti megkeresés ezenkívül tartalmazza a megkereső hatóság által tett nyilatkozatot a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítésének igazolásáról.

(4) Amennyiben a megkereső hatóságnak a behajtás iránti megkeresés megküldését szükségessé tevő körülménnyel kapcsolatosan bármilyen lényeges információ tudomására jut, azt továbbítja a megkeresett hatóságnak.

8. cikk

A végrehajtható okiratot közvetlenül a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam végrehajtható okirataként kell elismerni, illetve automatikusan ilyenként kell kezelni.

Az első albekezdés ellenére, adott esetben, a végrehajtható okirat – a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban hatályban levő rendelkezéseknek megfelelően – elfogadható és elismerhető egy, az adott tagállam területén történő végrehajtási eljárás lefolytatására felhatalmazó okiratként, vagy kiegészíthető, illetve helyettesíthető egy ilyen okirattal.

A tagállamok igyekeznek megvalósítani a behajtás iránti megkeresés kézhezvételétől számított három hónapon belül az okiratok fenti módon történő elfogadását, elismerését, kiegészítését vagy helyettesítését, kivéve a negyedik bekezdésben említett eseteket A végrehajtható okirat szabályos megfogalmazása esetén ezen alakiságok nem tagadhatók meg. A megkeresett hatóság értesíti a megkereső hatóságot a három hónapos határidő esetleges túllépésének okairól.

A 12. cikket kell alkalmazni, ha az alakiságok bármelyike a követeléssel és/vagy a megkereső hatóság által kiállított végrehajtható okirattal összefüggésben jogorvoslati kérelem előterjesztését teszi lehetővé.

9. cikk

(1) A követelések behajtása a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam pénznemében történik. A megkeresett hatóság átutalja az általa behajtott követelés teljes összegét a megkereső hatóság részére.

(2) Amennyiben a székhelyül szolgáló tagállam hatályban lévő törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései lehetővé teszik, a megkeresett hatóság – a megkereső hatósággal folytatott konzultációt követően – az adós számára fizetési halasztást vagy részletfizetési kedvezményt engedélyezhet. A megkeresett hatóság a fizetési kedvezményhez kapcsolódóan felszámított többletkamatot is átutalja a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállam részére.

A végrehajtható okirat 8. cikk első bekezdésének megfelelő közvetlen elfogadásának, elismerésének, kiegészítésének vagy a 8. cikk második albekezdésének megfelelő helyettesítésének időpontjától számítva a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam törvényei, rendeletei és közigazgatási rendelkezései értelmében késedelmi kamatot számítanak fel, amelyet átutalnak a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállam részére.

10. cikk

A 6. cikk második albekezdésének ellenére, a behajtandó követelések nem szükségszerűen részesülnek abban a kedvezményes bánásmódban, amit a hasonló követelések élveznek a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban.

11. cikk

A megkeresett hatóság haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a behajtási iránti megkeresés alapján meghozott.

12. cikk

(1) Amennyiben a behajtási eljárás folyamán a követeléssel összefüggésben és/vagy a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamban kibocsátott, végrehajtható okirat ellen valamely érdekelt fél jogorvoslati kérelmet nyújt be, az előbbi kérelmét a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállam illetékes szerve elé viszi, az ott hatályos rendelkezések szerint. Erről a kérelemről a megkereső hatóság értesíti a megkeresett hatóságot. A kérelemről az érdekelt fél is tájékoztathatja a megkeresett hatóságot.

(2) Amint a megkeresett hatóság kézhez kapja az (1) bekezdésben említett értesítést a megkereső hatóságtól vagy az érdekelt féltől, felfüggeszti a behajtási eljárást az ügyben illetékes szerv döntéséig, hacsak a megkereső hatóság másként nem kéri az e bekezdés második albekezdésnek megfelelően. A 13. cikk sérelme nélkül, és amennyiben a megkeresett hatóság ezt szükségesnek tartja, biztosítási intézkedéseket foganatosíthat a követelés behajtásának biztosítása érdekében olyan mértékben, amelyet a székhelye szerinti tagállamban hatályban levő törvények és rendelkezések hasonló követelések esetében megengednek.

A megkereső hatóság a székhelyéül szolgáló tagállam hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási gyakorlatának megfelelően felszólíthatja a megkeresett hatóságot a jogorvoslattal érintett követelés behajtására, amennyiben a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam erre vonatkozó törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata ezt megengedi. A megkereső hatóság felelős a behajtott összegek visszatérítéséért, valamint a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam hatályban lévő jogszabályai szerinti esetleges kártérítésért is, amennyiben a jogorvoslat eredménye később az adósnak kedvez.

(3) Amennyiben a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállamban foganatosított végrehajtási cselekmények ellen nyújtanak be jogorvoslatot, a kérelmet a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam illetékes szervéhez kell benyújtani annak törvényei és rendelkezéseinek megfelelően.

(4) Feltéve, hogy az az illetékes szerv, amely elé a kérelmet az (1) bekezdés szerint benyújtották, rendes vagy közigazgatási bíróság, e szerv döntése a (6), (7) és (8) bekezdések értelmében „végrehajtható okiratnak” minősül és a követelés behajtására a továbbiakban ennek alapján kerül sor, amennyiben az a megkereső hatóság számára kedvező, és engedélyezi a követelés behajtását a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamban.

13. cikk

A megkereső hatóság indokolt kérésére a megkeresett hatóság biztosítási intézkedéseket hoz a követelés behajtásának biztosítására, amennyiben azt a székhelye szerinti tagállamban hatályban lévő törvények és rendelkezések megengedik.

Annak érdekében, hogy az első bekezdés rendelkezései érvényre jussanak, a 6. cikket, a 7. cikk (1), (3) és (4) bekezdését, a 8., 11., 12. és 14. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.

14. cikk

A megkeresett hatóság nem kötelezhető:

a) a 6–13. cikkben meghatározott segítségnyújtásra, amennyiben a követelés behajtása – az adós helyzete miatt – a hatóság székhelyéül szolgáló tagállamban komoly gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, amennyiben hasonló hazai követelések esetében a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam hatályban lévő törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata engedélyeznek ilyen eljárási módot;

b) a 4–13. cikkben meghatározott segítségnyújtásra, amennyiben a 4., 5. vagy 6. cikk szerinti eredeti kérelem öt évnél régebbi követelésekre vonatkozik, a határidőt a végrehajtható okiratnak a megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállam hatályban levő törvényei, rendeletei vagy közigazgatási gyakorlata szerinti kiállításának időpontjától a megkeresés napjáig számítva. A követeléssel vagy az okirattal összefüggésben előterjesztett jogorvoslat esetén azonban a határidő attól az időponttól számítandó, amikor a megkereső állam megállapítja, hogy a követeléssel vagy a végrehajtható okirattal összefüggésben további jogorvoslatnak nincs helye.

A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot a jogsegély iránti megkeresés teljesítése megtagadásának okáról. A kérelem teljesítésének indokolt elutasításáról a Bizottságot is tájékoztatni kell.

15. cikk

(1) Az elévülési időt érintő kérdésekre kizárólag a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamban hatályos jog az irányadó.

(2) A megkeresett hatóságnak a követelés behajtásával kapcsolatban a segítségnyújtás iránti megkeresés alapján tett azon lépései, amelyek, ha azokat a megkereső hatóság tenné meg, a megkereső hatóság székhelye szerinti tagállamban hatályos jog szerint felfüggesztő vagy megszakító hatással lennének az elévülési időre, e hatást illetően úgy tekintendők, mintha ez utóbbi államban hajtották volna végre őket.

16. cikk

Az ennek az irányelvnek értelmében a megkeresett hatósághoz megküldött okmányok és információk csak a következők számára ismerhetők meg:

a) a segítségnyújtás iránti megkeresésben említett személy;

b) a követelés behajtásáért felelős személyek és hatóságok, de kizárólag a behajtás céljából;

c) azok az igazságszolgáltatási hatóságok, amelyek a követelés behajtásával kapcsolatos ügyekkel foglalkoznak.

17. cikk

A segítségnyújtás iránti megkereséshez a végrehajtható okirathoz és egyéb lényeges okiratokhoz mellékelik azok fordítását a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy egyik hivatalos nyelvén, az utóbbi hatóság azon jogának sérelme nélkül, hogy a fordítást figyelmen kívül hagyhassa.

18. cikk

(1) A megkeresett hatóság a behajtással kapcsolatosan felmerülő összes költséget beszedi az érintett személytől; a hasonló követelésekre vonatkozó, a székhelyéül szolgáló tagállamban hatályban lévő törvényeknek vagy rendeleteknek megfelelően.

(2) A tagállamok lemondanak egymás vonatkozásában az összes olyan költség megtérítéséről, amely az ezen irányelv értelmében egymásnak nyújtott kölcsönös segítségnyújtás miatt keletkezik.

(3) Amennyiben a behajtás a nagyon magas költségek miatt vagy a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatosan különleges problémát okoz, a megkereső és a megkeresett hatóságoknak lehetőségük nyílik az egyedi költség-visszatérítési megállapodások alkalmazására.

(4) A megkereső hatóság székhelyéül szolgáló tagállam továbbra is felelősséggel tartozik a megkeresett hatóság székhelyéül szolgáló tagállam felé az összes olyan költségért és veszteségért, amely a követelés lényegét vagy a megkereső hatóság által kiállított okirat érvényességét tekintve nem megalapozott eljárások következményeként merül fel.

19. cikk

A tagállamok megküldik egymásnak azon hatóságaik listáját, amelyek felhatalmazással rendelkeznek segítségnyújtás iránti megkeresés benyújtására vagy fogadására.

20. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy behajtási bizottság segíti (a továbbiakban: „a bizottság”).

(2) E bekezdésre történő hivatkozás esetében az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében említett határidő három hónap.

21. cikk

A bizottság megvizsgál minden olyan ügyet, amely ennek az irányelvnek az alkalmazását érinti, és amelyet az elnök vet fel vagy saját kezdeményezésére vagy az egyik tagállam képviselőjének kérésére.

22. cikk

A 4. cikk (2) és (4) bekezdésének, az 5. cikk (2) és (3) bekezdésének és a 7., 8., 9. és 11. cikknek, a 12. cikk (1) és (2) bekezdésének, a 14. cikknek, a 18. cikk (3) bekezdésének és a 24. cikknek az alkalmazására és a mindkét hatóság által igénybe vehető kommunikációs eszközökre vonatkozó szabályokat, a behajtott összegek átszámításának és átutalásának szabályait, valamint a követelés legkisebb, a segítségnyújtás iránti kérelmet megalapozó összegét a 20. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

23. cikk

Ezen irányelv nem akadályozza meg, hogy most vagy a jövőben bizonyos tagállamok között egyezmények vagy megállapodások értelmében, ideértve a jogi vagy más aktusok kézbesítésére vonatkozó egyezményeket és megállapodásokat is, nagyobb mértékű kölcsönös segítségnyújtás alakuljon ki.

24. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról az intézkedésekről, amelyeket ennek az irányelvnek a végrehajtása érdekében elfogadtak.

A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

A tagállamok minden évben értesítik a Bizottságot az adott évben elküldött és fogadott, információkéréssel, értesítéssel és behajtással kapcsolatos megkeresések számáról, a szóban forgó követelések összegéről és a behajtott összegekről.

A Bizottság kétévente jelentésben számol be az Európai Parlamentnek, illetve a Tanácsnak ezen rendelkezések alkalmazásáról és az elért eredményekről.

25. cikk

Az I. melléklet A. és B. részében meghatározott irányelvekkel módosított 76/308/EGK irányelv hatályát veszti, az I. melléklet C. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ez ezen irányelvre vonatkozó hivatkozásokként kell értelmezni a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

26. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. május 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

D. RUPEL

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(lásd a 25. cikket)

76/308/EGK irányelv (HL L 73., 1976.3.19., 18. o.)	
A Tanács 79/1071/EGK irányelve (HL L 331., 1979.12.27., 10. o.)	
92/12/EGK irányelv (HL L 76., 1992.3.23., 1. o.)	kizárólag a 30a. cikk
92/108/EGK irányelv (HL L 390., 1992.12.31., 124. o.)	kizárólag az 1. cikk, 9. pont
2001/44/EGK irányelv (HL L 175., 2001.6.28., 17. o.)	

B. RÉSZ

Hatályon kívül nem helyezett módosító aktusok

(lásd a 25. cikket)

1979-es csatlakozási okmány

1985-ös csatlakozási okmány

1994-es csatlakozási okmány

2003-as csatlakozási okmány

C. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája

(lásd a 25. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje
76/308/EGK	1978. január 1.
79/1071/EGK	1981. január 1.
92/12/EGK	1993. január 1. [1]
92/108/EGK	1992. december 31.
2001/44/EK	2002. június 30.

[1] A 9. cikk (3) bekezdését illetően, a Dán Királyság felhatalmazást kapott arra, hogy azokat a törvényeket, rendelkezéseket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezeknek a rendelkezéseknek megfeleljenek, legkésőbb 1993. január 1-jéig hatályba léptesse.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

76/308/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető mondatrész, a)–e) pont	2. cikk, első bekezdés, a)–e) pont
2. cikk, bevezető mondatrész, f) pont, első, második és harmadik francia bekezdés	2. cikk, első bekezdés, f) pont, i., ii. és iii. alpont
2. cikk, bevezető mondatrész, g)–i) pont	2. cikk, első bekezdés, g)–i) pont
3. cikk elsőtől az ötödik francia bekezdésig	3. cikk, első bekezdés, 1–5. pont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, a) pont	3. cikk, 6. pont, l) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, b) pont	3. cikk, 6. pont, a) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, c) pont	3. cikk, 6. pont, c) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, d) pont	3. cikk, 6. pont, b) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, e) pont	3. cikk, 6. pont, e) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, f) pont	3. cikk, 6. pont, d) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, g) pont	3. cikk, 6. pont, f) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, h) pont	3. cikk, 6. pont, o) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, i) pont	3. cikk, 6. pont, h) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, j) pont	3. cikk, 6. pont, g) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, k) pont	3. cikk, 6. pont, i) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, l) pont	3. cikk, 6. pont, k) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, m) pont	3. cikk, 6. pont, m) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, n) pont	—
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, o) pont	3. cikk, 6. pont, p) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, p) pont	3. cikk, 6. pont, j) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, első bekezdés, q) pont	3. cikk, 6. pont, n) alpont
3. cikk, hatodik francia bekezdés, második bekezdés	2. cikk, második bekezdés
4. és 5. cikk	4. és 5. cikk
6. cikk (1) bekezdés	6. cikk, első bekezdés
6. cikk (2) bekezdés	6. cikk, második bekezdés
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	7. cikk, (1) és (2) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
7. cikk (4) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
7. cikk (5) bekezdés	7. cikk (4) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés	8. cikk, első bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés	8. cikk, második, harmadik és negyedik bekezdés

76/308/EGK irányelv	Ez az irányelv
9–19. cikk	9–19. cikk
20. cikk, (1) és (2) bekezdés	20. cikk, (1) és (2) bekezdés
20. cikk, (3) bekezdés	—
21., 22. és 23. cikk	21., 22. és 23. cikk
24. cikk	—
25. cikk, első bekezdés, első és második mondat	24. cikk, első és második bekezdés
25. cikk, második bekezdés, első és második mondat	24. cikk, második és harmadik bekezdés
26. cikk	27. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet